

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: T. S., nar. X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem,
sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366,
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

o žalobě ze dne 3.7.2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.5.2023 č.j. PK-DSH/3358/23,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 3.5.2023 č.j. PK-DSH/3358/23 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 20.818,- Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Bc. Vladimíra Volného, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo

zamítnuto odvolání žalobce a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, Odboru pro projednávání přestupků, č. j. MeDO-10021/2023-Mencl. ze dne 7. 2. 2023, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.600,- Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 6.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě připomněl, že správní orgán I. stupně uzavřel, že vina žalobce je bezesporu prokázána, když skutkový stav je prokázán na základě listinných důkazů, když správní orgán vyšel zejména ze znaleckého posudku Ing. K., který propočtem stanovil rychlost vozidla žalobce na 101 km/h. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že dle konzultace správního orgánu se znalce je možná varianta, že žalobce jel v daném úseku vyšší než povolenou rychlostí. Dle odvolacího správního orgánu znalecký posudek obsahuje odpovědi na všechny položené otázky, když žalovaný nepovažuje za nutné provádět výslech znalce či doplněk znaleckého posudku. Žalobce má za to, že nedošlo k řádnému zjištění skutkového stavu, když nebyly provedeny všechny dostupné důkazy, jako je výslech svědků policistů, kteří šetřili dopravní nehodu, když těmito výsledky měly být objasněny dále okolnosti dopravní nehody, nebyly objasněny rozpory ve výpovědích svědka W., nebyl vyslechnut znalec, jenž zpracovával znalecký posudek, a to k rozporům a vadám ve znaleckém posudku. Dle protokolu o dopravní nehodě a po opatření prvotních a zásadních podkladů nebylo proti žalobci zahájeno žádné řízení o podezření z přestupku, toto bylo zahájeno až na základě jakési konzultace správního orgánu se soudním znalce. Žalobce zpochybňoval zejména technickou přijatelnost jízdy nad 122 km/h, když uváděl, že není technicky možné, aby projel předmětnou zatačkou rychlostí více jak 122 km/h i rychlostí nižší. Znalec uvádí, že v rámci výpočtů přihlížel k poškození vozidel, jež prohlédl, když ve shodném posudku znalec tvrdí, že vozidlo WV Golf k prohlídce již znalci k dispozici nebylo. Dále znalec popisuje střet vozidla WV Golf s vozidlem Kia, které ale vůbec účastno dopravní nehody nebylo. Žalobce je přesvědčen o tom, že v případě střetové rychlosti od 80 km/h by byla vozidla daleko více poškozena. Žalobce namítá, že jsou nepodložené závěry znalce o tom, že mohl jet v daném úseku i vyšší rychlostí než 122 km/h a že pokud by jelo vozidlo WV Golf před okamžikem reakce stálou rychlostí, mohl jej řidič vozidla Škoda spatřit a na hlavní silnici nevjet. Není však zřejmé, co konkrétního ona stálá rychlost znamená.
3. Podle žalobce je technicky nepřijatelný závěr znalce co do reakce žalobce, když žalobce nemohl na místě reagovat tak, jak uvádí znalec. Je podle žalobce technicky nereálné následné brzdění 0,7 m.s-1 včetně náběhu 0,2 s., tj. předstřetový pohyb a z něj vyplývající natažení rychlosti přes 100 km/h! Technicky nesprávně je podle žalobce znalce řešená otázka odvrácení střetu, když žalobce nemohl střet odvrátit tak, jak píše znalec. Žalobce navrhl zpracování nového znaleckého posudku Ing. A. V..
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že vyšel zjm. z výpovědí obou účastníků dopravní nehody a ze zpracovaného znaleckého posudku. Z tohoto posudku vyplynulo, že žalobce na počátku nehodového děje jel rychlostí 111 km/h, v toleranci 101 až 122 km/h. To koresponduje i stvrzením svědka W., který při podáních vysvětlení a při ústním jednání dne 30.1.2023 před policejním a správním orgánem uvedl, že mu žalobce po nehodě uvedl, že jel trochu přes sto. Žalovanému není zřejmé, k čemu by měli být vyslýcháni policisté, kteří šetřili dopravní nehodu, když ti samotné nehodě přítomni nebyli. Ve

výpovědích svědka W. zdejší správní orgán neshledává žádných podstatných rozporů, jeho skutková tvrzení naopak odpovídají závěrům znaleckého posudku, a proto na ně žalovaný pohlíží jako na věrohodná. K výsledku znalce nebylo třeba přistoupit, neboť žalobce při závěrečném ústním jednání dne 30. 1. 2023 výslovně uvedl, že nenavrhuje další důkazy a správní orgán I. stupně měl skutkový stav za dostatečně zjištěný. V odvolání pak žalobce pouze obecně tvrdil, že by měl být zpracován doplněk znaleckého posudku k jeho tvrzení, že zatačkou, která se nachází před předmětnou křižovatkou, nelze projet vysokou rychlostí a k rozporům, které blíže nespecifikoval. Žalobce tedy podle žalovaného nevymezil, co by mělo být jím navrhovanými důkazními návrhy objasněno. Je pravdou, že znalecký posudek obsahuje dílčí vady, např. vozidlo VW je na některých místech označováno jako vozidlo Kia. Tyto dílčí vady však považuje žalovaný za zjevné vady v psaní, které nemají vliv na závěry znaleckého posudku. Z obrázku i z příloh znaleckého posudku je zřejmé, že byla zadávána správně data pro vozidlo VW (na simulacích samotných je vozidlo správně označeno jako VW). Pokud žalobce tvrdí, že je nereálné, aby před střetem brzdil s náběhem brzd 0,2 s, pak je třeba podle žalovaného uvést, že znalec krom náběhu brzd 0,2 sekundy počítal i s reakční dobou řidiče 1,5 s, celkem tedy 1,7 od zpozorování vozidla do náběhu brzd. To, že intenzivně brzdil, uvedl sám žalobce při podání vysvětlení i ústním jednání.

5. V replice žalobce uvedl, že výsledek znalce v daném případě byl zcela na místě, a to bez ohledu na to, že žalobce neměl před správním orgánem I. stupně žádné další důkazní návrhy. Tyto žalobce vznesl v odvolacím řízení, když k těmto nebylo žalovaným vůbec přihlédnuto. Je nesprávné, pokud byly ve znaleckém posudku zjištěny vady, aby tyto byly odstraňovány fakticky až v řízení o správní žalobě. V dané věci však nejde jen o vady znaleckého posudku věcné, ale i odborné. I z toho důvodu navrhoval žalobce v odvolacím řízení výsledek znalce, tento návrh byl žalovaným nedůvodně odmítnut. Policisté měli být podle žalobce vyslechnuti k tomu, jak na místě vyhodnotili dopravní situaci, koho předběžně stanovili za viníka dopravní nehody, jaká sdělení se jim dostalo od účastníků dopravní nehody. Na podporu svého tvrzení žalobce předložil znalecký posudek ze dne 8. 11. 2023 Ing. A. V..
6. Žalobu soud shledal důvodnou.
7. Důvodná byla shledána žalobní námitka, podle níž žalobce zpochybňoval zejména technickou přijatelnost jízdy nad 122 km/h. Je podle žalobce technicky nereálné následné brzdění 0,7 m.s⁻¹ včetně náběhu 0,2 s., tj. předstřetový pohyb a z něj vyplývající natažení rychlosti přes 100 km/h.
8. Znalec Ing. K. ve svém posudku stanovil střetovou rychlost žalobce na 80 km/h, a to podle konečného postavení a poškození obou vozidel. Tento závěr ostatně ani žalobce nezpochybňuje.
9. Nicméně žalobce byl potrestán za přestupek spočívající v překročení dovolené rychlosti předstřetové, která nebyla znalcem jednoznačně na základě jasně určených kritérií a podkladů určena, pouze byla obecně odhadnuta. Znalec Ing. K. ve svém posudku uvažoval, že žalobce brzdil před střetem asi půl sekundy, avšak ze znaleckého posudku nevyplývá, proč by to mělo být právě takto dlouho.
10. Se závěrem soudu koresponduje i žalobcem v soudním řízení předložený posudek Ing. V., který střetovou rychlost, určenou zejména z postavení a poškození obou vozidel, stanovil podobně jako znalec K. (76 km/h v. 80km/h). Nicméně v úvahách ohledně předstřetové rychlosti se znalec Ing. V. odlišuje od Ing. K., neboť tento druhý znalec byl toho názoru, že předstřetová rychlost nemůže být výrazně zvyšována, když žalobce potvrdil, že nestačil

příliš brzdít, sotva na brzdu šlápnul, a dále na vozovce absentují brzdné stopy. Z tohoto jasně vyplývá, že závěr prvního znalce Ing. K. o prokázané předstřetové rychlosti žalobce 101 km/h je nepodložený. Znalec Ing. K. zřejmě vycházel pouze z tvrzení druhého účastníka dopravní nehody svědka W., který uvedl, že se mu měl žalobce svěřit, že jel lehce přes stovku. Jelikož i tento svědek jako účastník dopravní nehody měl na výsledku správního řízení zájem a současně jde jen o zprostředkované tvrzení, nelze pouze z něho vycházet a na základě toho žalobce postihnout za jinak neprokázané překročení rychlosti o 30 km/h.

11. Žalobci tudíž nelze přičíst překročení rychlosti v místě s maximální dovolenou rychlostí 70 km/h o více než 30 km/h, tj. správní orgány nevycházely ze spolehlivě zjištěného stavu, když měly za to, že žalobce uvedeným úsekem projížděl rychlostí minimálně 101 km/h.
12. Z vyložených důvodů je důvodná i žalobní námitka, podle níž měl správní orgán vyslechnout znalce Ing. K. a umožnit žalobci klást znalci otázky k doplnění znaleckého posudku, když z jeho písemné podoby není jednoznačně seznatelné, na základě jakých úvah dospěl znalec k závěru, že žalobce brzdil přesně určitou dobu – sekundu, jež měla určit předstřetovou, tj. výchozí rychlost jízdy žalobce.
13. Soud naopak neshledal důvodnou námitku žalobce, že nebyly provedeny výslechy zakročujících policistů, neboť ti nebyli přítomni dopravní nehodě a mohli by vypovídat pouze zprostředkovaně o tom, co se dověděli od účastníků dopravní nehody, tudíž jejich výslechy shledal soud nadbytečnými.
14. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svého rozhodování, nemá ve spisovém materiálu oporu, vyžaduje zásadní doplnění, zejména porovnání obou znaleckých posudků, event. znalecký výslech.
15. Na základě výše uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci úspěch, byla přiznána náhrada v celkové výši 20.818,-Kč, a to za zaplacený soudní poplatek, a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 4 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 4 režijní paušály á 300,-Kč, náhradu za ztrátu času cestou k soudnímu jednání a zpět ve výši 400,-Kč, jízdné 726,-Kč, to vše navýšené o 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. listopadu 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně